

Prorok Izajáš mluví o naději pro Izraelský lid. Pro lid chodící ve tmě. Situace, do které promlouvá, není totiž vůbec růžová. Politická situace je situací po výbuchu. Skončila takzvaná Syrsko-efrajimská válka. Království Severního Izraele ohrožovalo a napadlo spolu se svým spojencem Sýrií judské království. Bratrovražedný konflikt. Tento útok nebyl bezdůvodný. Juda se totiž nepřipojil k obranné koalici, jejíž cílem bylo ubránit se stále silnějšímu tlaku rozšiřující se říše asyrské, víc a více ohrožující všechny státy této oblasti. Ba co víc, Juda se nejen nepřipojil, on přímo požádal o pomoc a ochranu právě tuto asyrskou říši. Izrael, původní seskupení dvanácti kmenů pod vládou jednoho krále, ve svém největším rozkvětu krále Davida, je tedy nejen rozdělen. Dochází i k válce mezi oběma částmi původně jednotného státu. Obě strany jsou proti sobě, každá v koalici s jinými spojenci. Katastrofa. Stačí si jen vzpomenout, jak to bylo v bývalé Jugoslávii, abychom vytušili, že zde nejde o žádné růžové dny.

Syrsko-efrajimská válka byla ukončena vojenským zásahem Asýrie. Vítězem tedy nebyl ani Efrajim, jak se Severnímu Izraeli také říká, ani Juda. Vítězem byla na celé čáře Asýrie. Jejími vazaly jsou nyní oba. Juda i Efrajim. Velká část obyvatel Severního Izraele musela opustit své domovy. Byli deportováni do nitra cizí říše. Tam byli navíc rozptýleni. Nemohli zůstat pospolu. Stali se otroky. Z bývalého území severního Izraele zbyla jen malá část s novým králem Hóšeu – za asyrského souhlasu. Juda tohoto zůstal ušetřen. Byl pod mocí Asýrie, ovšem jeho území mu zůstalo a obyvatelé odvečeni nebyli. Byl ale nucen platit novému pánu. Nemohl o ničem důležitém rozhodovat.

Pro celý Izrael, původní jednotnou říši, to znamená konec samostatnosti a nezávislosti. Nastává doba poddanství, otroctví, pro mnohé doba bez domova. Kde je konec bývalé říše Davidovy? Kde je konec samostatnosti, prosperity, jistoty a bezpečí pod králem, který věrně sloužil Hospodinu, Bohu celého Izraele? Kde je Hospodin, náš Bůh, který byl s námi? Opustil nás a my jsme v temnotách, v zajetí, v cizí zemi. V zemi šeré smrti. Do této situace promlouvá prorok Izajáš.

□□□□ **Lid, který chodí v temnotách, uvidí velké světlo; nad těmi, kdo sídlí v zemi šeré smrti, zazáří světlo.**

Vy zajatí, vy deportovaní, vy, kteří jste se ze svobodných stali otroky, vy, kteří nevidíte nic, co by vás mohlo potěšit. Právě vy slyšte – máte naději. Hospodin, váš Bůh, vás neopustil. Přestože vám bez přestání ústy proroků oznamoval: neobrátíte-li se a nebudete-li jednotní v činění Hospodinovy vůle, přijde to na vás, dopustím to. Sám užiji Asýrie jako svého nástroje na vaši odplatu. Přestože to opravdu dopustil, neboť jste neposlechli mnohá varování.

Neopustil vás

. Stále s vámi počítá. Máte naději. Hospodin je s vámi. Hospodin, váš Bůh, Stvořitel světa, váš vysvoboditel z rukou tolika protivníků, je s vámi. Ona temnota a beznaděj budou pohlceny světlem Hospodinovy přítomnosti. Nic z nich nezbude. Budete opět jeho národem, budete rozmnoženi, bude vás víc a víc.

A stejně bude i s vaší radostí. Budete se radovat, jako se radují lidé při žnících. Budete se radovat jako se radují z úrody ti, kteří moc dobře vědí, za co mají být vděční. Zrna člověk zasadí, ale to ostatní už není na něm, to ostatní se děje bez jeho pomoci, nebo jen s pomocí malou. Jako ti, kteří si uvědomují, že **budoucnost**, jež je úrodou umožněna, se otevírá právě jen díky daru slunečního počasí, tepla a

deště, jen díky daru časů k setbě i sklizni. Jako ti, kteří toto všechno ví, budete se radovat.

Budete se radovat, jako jásají ti, kteří nejenže zvítězili nad nepřítelem, který je již nebude ohrožovat. Budete se radovat jako ti, kteří od něho obdrželi kořist, mají tedy víc než měli. Jaká to musí být radost, když je ten, kdo mě ohrožoval, nejen zdolán, ale bude mi muset sám odevzdat, co bylo jeho. Odevzdat, čím mě ohrožoval, čím nade mnou mohl mít moc. Taková radost je **radostí z budoucnosti**. Z budoucnosti, která není obavou, ale příslibem lepšího.

Tak se budou radovat ti, jež nevidí žádnou naději. Jako ti, kteří ví, že ty, Hospodine, jsi za tím. Že ty jsi umožnil úrodu, že ty jsi umožnil vítězství. Že ty působíš. Takto se radují děti, které dostaly od svého otce či matky nejen to, co si vysloužily jako odměnu, že byly hodné a poslušné. Takto se radují děti, kterým otec a matka dávají bez zasloužení, kvůli radosti, z lásky. Jaká velká je radost dětí, které ví o lásce svých rodičů a nemají tak strach o svou budoucnost!

Takto mluví prorok Izajáš k těm, kteří jsou v beznadějně situaci v cizí zemi, ve tmě. K těm, kteří jsou otroky, kteří jsou denně donucováni k tvrdým pracím. K těm, kteří sami sebe vidí ve velkém životním ohrožení, v nejistotě, v utrpení. V opuštěnosti Bohem.

□□□□□ ... **jho jeho břemene a hůl na jeho záda i prut jeho pohaněče zlomíš jako v den Midjánu.** Budeš

osvobozen, Izraeli, budeš osvobozen, lidé v otroctví. Ne ty sám svou rukou, svou mocí, která je v této chvíli rovna nule. Ano, jsi v cizí zemi, otročíš v cizině, nad tebou tvrdá ruka pohaněců. Ano, nejsi samostatný a svobodný, musíš dělat pouze to, o čem rozhodnou jiní. Ale Hospodin je s tebou. To on tě opět vysvobodí. Tebe, který jsi už zase padl, který jsi už zase v koncích. Hospodin tě zase vysvobodí.

Prorok Izajáš nehlásá naději, kterou si takříkajíc vycucal z prstu. Nestaví vzdušné zámky, obrazy přebujelé fantazie. Nevypráví pohádky pro děti. Jeho ujištění o Boží pomoci není únikem z tohoto světa. Není únikem k iluzorním útěchám, jimiž se ovívá člověk ve svém tajném koutku, do něhož si za žádnou cenu nepustí realitu života. Copak s takovou útěchou by mohl předstoupit před svůj lid, který nevidí naději? Který přišel o všechno, co měl? Který nikdy neuvidí svou zem?

Prorok Izajáš se odvolává na zkušenost Izraele. Vzpomeň si, jen si vzpomeň, jak to s tebou bylo, když celá země – také vaší vinou – po 7 let úpěla pod rukou Midjánců. Hospodin

povolal Gedeóna, aby shromáždil muže do boje. Z 32 000 nashromážděných mužů vybral Hospodin jen 300 věrných. A ti jen způsobili hluk rozbíjením džbánů, troubením na polnice a zvoláním: Za Hospodina a za Gedeona! kolem tábora armády Midjanců. To Hospodin vybral tu směšně malou hrstku bojovníků. To Hospodin způsobil zmatek v táboře Midjanců, to Hospodin obrátil meč jednoho proti druhému, to Hospodin sám donutil k útěku celou armádu Midjanců.

Hospodin již zázraky činil. Jen si vzpomeň. A nejednou. Učiní tak znovu. Ale nedosti na tom. Tím Izajáš nekončí. Izajáš domýšlí ještě dále, než k vysvobození a samostatnosti Izraele. Domýšlí Hospodinovu vůli, kterou měl možnost poznat. Hospodin učiní, že už nebude třeba bot, které byly v chvatu nazouvány k dalekým útěkům. Nebude třeba ani plášťů jako přikrývek na daleké cesty bez domova, plášťů zbrocených vlastní krví. Už nebude před čím utíkat, čeho se bát, nebude před kým se bránit. Budou ke spálení ty věci, aby i vzpomínka na ony časy zmizela jednou provždy.

Nastane nový čas. ***Neboť se nám narodí dítě, bude nám dán syn, na jehož rameni spočine vláda a bude mu dáno jméno: Divuplný rádce, Božský bohatýr, Otec věčnosti, Vládce pokoje. Jeho vladařství se rozšíří a pokoj bez konce***

spočine na trůně Davidově a na jeho království. Upevní a podepře je právem a spravedlností od toho času až navěky. Horlivost Hospodina zástupů to učiní.

Ten nový čas nepřijde s potoky krve. Nepřijde s novou armádou, s nějakou další novou říší. Nepřijde s novými zbraněmi, ani s novou technikou. Nepřijde ani s blesky z nebe, nepřijde ani s potopou, s armádou andělů, ani s egyptskými zázraky. Narodí se dítě. Obyčejný lidský syn nám bude dán. Jako Hospodin konal divy pro svůj lid, tak bude činit i on. Jako Hospodinova ruka dává sílu a ochraňuje božského bohatýra, tak bude dávat sílu i jemu, tak bude chránit i jej. Jako se Hospodin otcovsky stará o svůj lid, tak se bude o svůj lid starat i on. Také on bude svému lidu jistotou v časech. Díky němu bude dosaženo pokoje mezi Bohem a lidmi. To díky němu bude pokoj mezi lidmi navzájem. Ne pouhý prozatimní klid zbraní. Opravdový pokoj. To on bude **Vládcem pokoje**. A právě tato jeho vláda, vláda pokoje, se rozšíří. Konečně se naplní Hospodinovo slovo dané skrze proroka Nátana Davidovi. Tvému potomku upevním trůn navěky.

Tím, na čem bude tento syn stavět onu vládu pokoje, onu vládu, která umožní konečně onen opravdový vztah mezi Bohem a člověkem, nebudou žádné zbraně, nebude žádné

nucení, žádný teror. Žádná moc peněz a hmotných statků. Právo a spravedlnost. Kraličtí mají: Soud a spravedlnost. Právo a soud spolu totiž neodlučitelně souvisí. Soudce je opravdovým soudcem jen tehdy, soudí-li podle práva. Právo se stává právem, řídí-li se jím právě i soud. Se soudem úzce souvisí i spravedlnost. Soudce musí soudit spravedlivě, nesmí nadržovat, brát ohledy na majetek, stav, své náklonnosti či antipatie.

Izajáš zde má ale na mysli Boží soud, Boží právo a Boží spravedlnost. Na tom postaví syn svou vládu. Vždyť jaký jiný soud a právo, jaká jiná spravedlnost může obstát navěky, ne-li ta, která bude vůlí Boží? A kdo jiný zkoumá srdce i ledví člověka, ne-li Bůh? Kdo jiný kromě Boha vidí ty nejskrytější pohnutky a záměry lidského jednání? Kdo jiný může opravdu soudit člověka? A my víme, jak na tom člověk před Bohem je. Kdo jiný může tedy ospravedlnit člověka, ne-li Bůh? Spravedlnost člověka je závislá na spravedlnosti Boží. Člověk se stává spravedlivým jen Božím ospravedlněním.

Prorok Izajáš zvěstuje zajatcům a vazalům asyrské říše, že Hospodin je neopustil. Naopak. Očekávejte veliké věci, které Hospodin učiní. Nejenže budete vysvobozeni, přijde čas dítěte, čas syna, Vládce pokoje. Čas, kdy budete ospravedlněni

samotným Bohem, který je Pánem všeho Stvoření. Bohem, kterému na vás záleží. Bohem, který miluje vášnivě, tak, jako dokáže milovat muž svou ženu a žena svého muže.

Radujme se, sestry a bratři, neboť ten Izajášem domýšlený čas již přišel. Přišel v Kristu Ježíši, Synu člověka, našem Pánu. Jen a jen v něm vidíme spravedlnost Boží. Jen a jen v něm jsme před Bohem ospravedlněni. Amen.

Jan 5,19-30 ☐ ☐ ☐ 98, 261, 182, 635 ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ Galatským 3,23-25

Napsal uživatel Petr Grendel

Pondělí, 24. prosinec 2007 00:11 - Aktualizováno Úterý, 11. března 2008 15:28

Kázání vikáře Petra Grendla na 1. adventní neděli 2. prosince 2007